

FRĂMĂNTĂRI PRIMEJDIOASE

Linistitul și blândul nostru muncitor de la sate, care până astăzi nu avea altă preocupare de cât grija pământului, din care-și scoate hrana—pentru el și pentru noi—acest țaran pacinic, frământat numai din când în când, pe timpul alegerilor, astăzi este în plină mișcare, gata de luptă, gata să înfrunte primejdia, să primească și chinuri.

Jandarmul de care până ieri se temea și înaintea cărui chiar cel mai curajoș, tremurau, astăzi nu-l mai inspiră temere.

Pentru lege, pentru credință, el e gata să înfrunte pericolul vieții lui.

Nu-l vom învinui că nu e supus și că nu respectă orânduirea nouă bisericească; nu-l voi învinui că e crescit în credința lui și că ar trebui să se conducă de poava celor învățați în ale religiei și mai ales a Sfântului Sinod.

Nu-l voi aduce aceste învinuiri, pentru că în materie de credință, n'are influența rațiunea și demonstrația științifică.

Țaranul nostru este tradiționalist și în totdeauna ne-am lăudat cu el pentru această frumoasă calitate.

Când el s'a abătut de la această normă de viață, întotdeauna ne-am arătat îngrijorați.

Astăzi nu-l putem pretinde să părăsească credința lui tradițională și să îmbrățișeze una poruncită.

Schimbarea aceasta, va trebui să se facă numai pe calea pe care se nasc și să schimbe credințele.

E o cale grea, dar singura de la care putem aștepta liniștea.

Singura învinuire pe care o aducem țaranilor noștri, este că s'au abătut—unii dintre ei—de la tradiția lor de omanie, de toleranță, de respect și dragoste pentru pastori lor sufletești, preoții satelor.

A închide cu lacăt bisericile, a opri pe preoți să slujească, a sta cu parul în mână și a împedeca intrarea în locurile sfinte—aceasta nu face de loc cinste, aceluia care au săvârșit astfel de fapte.

Atitudini noi

— D-nii Ion Petrovici, profesor universitar și Mihail Manoilăscu—fostii miniștri sub trecuta guvernare averescană—demisionând acum câteva luni din partidul poporului, s'au înscris la național-țărăniști. În treacăt fie zis, pierderea este enormă pentru d-l General și achiziția excelentă pentru partidul de la Guvern.

— În urma demisiei D-lui N. Teodorescu, directorul general al C. F. R., a fost numit, în același post d-l Inginer Stan Vidrighin.

— D-l Vintilă Brăteanu, șeful partidului liberal, după o călătorie reconfortantă în Italia, și-a anunțat întoarcerea în țară pe ziua de 20 Aprilie a. c.

— Demisia d-lui General Alevar—ministerul comunicațiilor—nu a fost încă rezolvată.

ARGUMENTE

Articolul acesta este ca o complectare edificatoare a unor chestiuni expuse într'un articol precedent, în acest ziar.

Că mulți din susținătorii Paștelor de 5 Mai, n'au făcut din argumentarea lor decât o stupidă apărare, transparentă până la inconștiență, a intereselor proprii.

Natural că aceste argumentări au variat după ordinul politic al interesului propriu: politic propriu zis, economico-financiar etc.

Să ascultăm argumentarea unui ziar economic din Capitală, tinzând a demonstra necesitatea datei de 5 Mai pentru sărbătorirea Paștelor.

O dăm ca valoare distractivă, deoarece Paștele s'au serbat la 31 Martie.

«...Argumentele teologice și astronomice, e drept, că noi nu le știm și nici nu le înțelegem (păcatul măr-turisit, e pe jumătate iertat... N. A.)

Dar una știm: dacă ar fi ca să se prăsnuiască Paștele la 31 Martie, adică peste trei săptămâni, toată negustorimea, care s'a aprovizionat cu mărfuri de primăvară, pentru a le vinde de Paști, ar rămâne cu marfa în prăvălie, căci iarna asta, care se cam lungeste, numai la găteală de Paști nu îndemnă. Și odată țărani ieșiți la muncă, după ce au petrecut Paștile în cojoace, adio dever de sărbători.

«...O iarnă târzie și sărbătorile Paștelor prea devreme, iată două mari nenorociri pe capul bieților negustori.

Deaceia, între cei mai călduroși

apărători a Paștelor la 5 Mai, suntem și noi, reprezentanți ai intereselor economice și alături de noi, sunt toți negustorii, de toate credințele și toate religiile.

Pentru prima dată, consiliul ecumenic dela Nicea, găsește entuziaști apărători și printre aceia, cari nu îi au citit sfintele canoanele (aici, cu inconștiență și ortografia și obrăznicia lui, autorul articolului cere palme... N. A.)

Toți aceștia strigă împreună cu noi: Jos Sinodul! Sus domnu Nae Ionescu, dela Cuvântul. Vrem Paștele la 5 Mai. Ca să ne salte comerțul!»

Orice discuție e inutilă... Ne mirăm numai, cum de în urma grozavei pledoarii a apărătorilor Sinodului de la Nicea, nu s'a revenit asupra fixării datei, în chestie.

O singură interjecție. Biată hârtie care în sec. XX ai ajuns să dai ospitalitate celei mai nerușinate ignoranțe.

Prin definiție suntem contra cenzurii. Dar în fața unor asemenea stări, se impune o cenzurare a inconștienței, care jignește bunul simț al opiniei publice.

Să nu uităm înainte de a termina, să exprimăm respectuoasele noastre felicitări domnului profesor universitar Nae Ionescu. Falanga d-sale creștinească s'a mărit cu loil dela Tg. Neamț, negustor de cojoace vechi și piețele...

Osana, loil, apărător al creștinătății!

Vasile Dorneanu

TURBURĂRI COMUNISTE LA TIMIȘOARA

Comuniști „noștri” și-au început iarăși activitatea lor subversivă.

Ca să poată ține un congres, la Timișoara, ei au furat cadavrul unui comunist evreu dela Câmpina și—fără autorizația autorităților—l-au transportat—spre înmormântare—la Timișoara. Motiv pentruca să poată produce desordine și scandaluri.

La intervenția poliției și a parchetului, comuniștii, organizați într-o numeroasă bandă—barată în casa sindicatelor muncitorești—au atacat cu focuri de armă.

Încăierarea a fost de scurtă durată și a avut de rezultat mai mulți răniți. În zările de capitală se comentează viu aceste incidente. E un prilej de desmeticire pentru cei ce afirmă cu tărie inexistența mișcărilor comuniste din țara noastră.

GOSPODĂRIE MODERNĂ

Din curentul prefacerilor sociale, din ultima vreme, n'au fost scutite nici gospodăriile noastre, în alcătuirea și activitatea lor. Modernizarea în haine, în coafură, în relațiile sociale, în prefăcătorie și în șarlatanie, iar în gospodărie să rămânem în urmă ar fi fost oare logic și rațional?

Astfel și-au pus întrebarea unele din cucoanele noastre dela oraș. Soluția au găsit-o fără prea multă bătaie de cap a lui Arhimede, cu calculele lui minuțioase în năsip.

Dimineața, gospodinele serioase și cu dragoste de căminul lor își îngrijesc de menajul casei sau supraveghează servitoarele și bucătăresele să nu prepare ce le-o trăzni lor prin cap și cum li-o pofti gustul.

Gospodinele moderne sunt foarte amabile cu bietele femei de sub ascultarea lor și le acordă toată libertatea alegerii și preparării menajului, pentru ca să-și permită și lor toată libertatea, după care însetează, fără să se mai potolească, sufletele lor dornice de viață. După cum se desprimăvărează și până în dricul iernei celei mai groase, nu se mulțumesc numai cu vizitele, ceaurile și jourfix urile de după amiază, ci o iau de dimineață, ușor, pe urma bărbatului plecat la serviciu, și nu se mai întorc decât cu câteva minute înainte de sosirea lui.

Parcul, grădina, Peste-Vale, rudele, prietenele nu le mai ajung, iar când vine bărbatul, nu mai pot de atâta

III TAINA A ȘASEA

Fără să vreau, am auzit un fragment de conversație, dela masa vecină:

— Dragă Costică—spunea pe o voce de bas un domn înalt cu fruntea lată și cu părul leonin, buclat și încăruntat pela tample—dragul meu, știi că m'am însurat din dragoste. Eu, om așezat cu situația mea—dânsa un drăcușor abia scăpat de pe băncile pensionului. Ne-am cunoscut la o seară... Mi-a plăcut și i-am plăcut. După două luni ne aflăm în voiaj de nuntă.

«Când ne-am întors acasă după luni întregi de peregrinări, în care timp ne-am purtat fericirea sub toate cerurile, fugind adesea de ochii oamenilor—egoști ca orice îndrăgostiți—i-am spus vestei mele: «Dragă Ly, acum a trecut timpul nebuniilor. Trebuie să ne statornicim la gospodăria noastră. Eu sunt un om de activitate. Căsnicia se întemeiază pe seriozitate și muncă».

«N'a trecut multă vreme... Ly părea că se plictisește de moarte.

Într-o seară îi propusei: «Haidem la o seară». Imi sări pe gât sărutându-mă cu foc—de parcă am fi fost abia logodiți...

Merseră...

Din ziua aceia Ly deveni o alta... Ochii îi căpătaseră o strălucire nouă. În timpul zilei era liniștită. Cum venia seara, însă, imi săria de gât: «Haidem la seară». «Bine, haidem». Și ne duceam.

Azi așa, mâine așa... De la o vreme începu să mă cam plictisească viața aceasta de noapte... Lucrul mi se îngâmădia din ce în ce mai mult pe birou, începui să mă simt obosit... mă durea capul... O luaui cu binșorul:

— «Ly—ii zisei—uite ce e: Viața nu înseamnă numai dans. Să devenim odată serioși. Am și eu diferitele mele treburi care...»

Nu mă lasă să termin. Isbucni: — «Așa?... Și când ne-am logodit parcă ziceai altfel... Sunt o martiră!»

continuare pe pag. 2-a

muncă cu prepararea menajului și îngrijirea bieților copilași! Pe care gospodine norocului le-a învrednicit cu servitoare, de ce și-ar mai ponosi dumnealor mâinile manichiurate și „ojate” cu pregătutul menajului? La prăvălie se găsește de toate. Scoate bărbate bani, cumpără și plătește că doar de aceia ești bărbat. Că n'ajunge leafa, că proprietarul îți pune sula în coaste, că fiscul nu te iartă, ea nu vrea să știe.

După un astfel de trai modern, și sfârșitul lui e tot modern: la tribunal sau la cimitir, o carte de despărțenie sau un pașaport înainte de vreme pentru lumea cealaltă.

Și credeți că numai la oraș s'au modernizat gospodăriile? Nici satele nu s'au lăsat mai pe jos.

Imi amintesc și astăzi cu durere

continuare pe pag. 2-a

TAINA A ȘASEA

continuare din pag. i-a

Incercai să glumesc:

— «Martiri adevărați, după Giodano Bruno, sunt numai aceia cari nu se lasă compătimiți...»

Suspina cu privirile înourate de lacrimi:

— «Monstrule! Monstrule!»

A doua zi mă mângâie sub bărbie și îmi spune dulce:

«—Uite... Tu ești ocupat... Lasă-mă disează cu Lucica la balul invalidizilor...»

Lucica e prietena ei. Ii dădui voie, bucuros că pot fi cel puțin liniștit.

Cred că-ți închipui ce a urmat... Ly era mereu dusă la ceaiuri, la serate, la baluri... Și eu stăteam acasă.

Intr-o zi aflai adevărul: avea un amant.

Domnul cel înalt suspină adânc.

«Un tip subtil și cu monoclu. Un fel de campion de fugă și box... Desigur că i-am făcut nevestei aspre observații. Se bosumflă, protestă, plânse, leșină... I-am interzis să mai iasă fără mine...»

Luna trecută a venit însă altă pacoste: a fost aleasă membră în comitetul uneia din acele multe societăți de binefacere, conduse de doamne fără ocupație...

Toată ziua e plecată: ba să vândă flori galbene, roșii și vinete pentru... «bieții copilași fără sprijin pe lume»... ba la ședințele de comitet... ba la adunări generale...

Acuma chiar, știi ce face? Participă la o inflăcărată discuție asupra cumpărării unui automobil pentru prezidențe...

Auzi!... «Copii fără sprijin» — «Ea, care nu s'a învrednicit până acum...»

Celălalt domn intervine:

«O să-ți faci și copii — dacă mai ține mult societatea aceia».

Fu o clipă de tăcere grea. Nenorocitul gemu:

«Imbătrânim, Costică»...

Privi cu coada ochiului la domnul înalt și cu vocea de bas.

Mă simții jenat că am intrat așa fără voie, într-o dramă care se desfășură surdă și intensă, acolo unde, într-o câșnicie...

Figura îi era de om descurajat. Iai lângă el mi se păru că zăresc o clipă pe tânărul cel înalt și cu monoclu, puțin campion și foarte secătură.

Muzica începu un vals... T. C. Stan

GOSPODĂRIE MODERNĂ.

continuare din pag. I

în suflet, despre o cioacă de femei din Tarcău, care n'aveau altă ocupație decât trepădușul dela la una la alta, fumatul poașcăi de tutun din cel mai ordină și pirocitul tuturor veștilor și scorniturilor pe seama tuturor oamenilor, femeilor, flăcăilor și fetelor din sat.

Afumele la față de tutun și de mizerie, erau arătate cu degetul și luate în caraghios de tot satul.

Bărbații lor, încercând în tot felul și cu bine și cu rău și văzând că nu mai au ce le face s'au deprins cu astfel de trai: scot și plătesc până și cenușa din vatră.

Și câte altele, de soiul acestora, nu mai hălăduesc pe frumoasele noastre plaiuri!

Iată ce înseamnă modernizare în gospodărie în felul arătat: destrămare săracie și nimicire.

Cine are urechi de auzit să audă.

Preot Gh. Verșescu

Ion Gorun: Robinson în Țara Românească

Titlul simbolic al acestui roman ne arată că eroul principal, Nichifor Grozescu, este un naufragiat al vieții, pe care valurile soartei l'au aruncat pe o insulă, unde devine fericit. Această insulă este satul Scăeni.

Să vedem conținutul acestui roman subintitulat „povestire din zilele noastre”.

Fără părinți, tânărul Nichifor Grozescu alunecă pe o pantă atât de rea, încât el însuși, văzând decadența sa morală, se îngrozește. Hotărât să se sinucidă, scrie aceasta amicului său Artur Bistrițeanu. Dar, deabia trimite scrisoarea, că se răzgândește și părăsește Capitala, luând drumul codrilor. După o zi de rătăcire, ajunge la niște tăetori de lemne, care îl primesc să muncească împreună cu ei. În satul Scăeni, găsește el fericirea dorită: munca pe lângă niște oameni sinceri și prietenoși. Schimbându-și numele de Grozescu în Padureanu, Nichifor rupe orice legătură cu trecutul și începe o nouă viață.

El locuiește acum cu moș Gheorghe Ion Coman, a cărui soție și fiu muriseră de mult și transformă gospodăria ruinată a acestuia în una înfloritoare. Cu ajutorul a doi flăcăi harnici, Niță Marin Dinu și Ștefan Preda al Florii, izbutește să facă liveze, grădinile și stupii lui moș Gheorghe de nerecunoscut. Dând statură și celorlalți săteni și ajutându-i, satul luă un aspect cu totul nou, ceea ce făcu pe Preotul Șerban și pe învățătorul Nicolae Ionescu să mulțumească lui Nichifor pentru activitatea sa.

Însă pe lângă acestea, Nichifor își mai propuse încă altceva: să dovedească nevinovăția lui Stan Oprea Padurarul, pe a cărui fiică o iubea. Acesta fusese condamnat de 4 ani la muncă silnică pe viață, pentru a fi ucis și jefuit pe Ene Surugiul deși el nega această crimă. Tot satul bă-

nuia pe Oanță și pe Buturugă, doi răufăcători. Nichifor, spionându-i, observă cum schimbau bani de aur la evreul Nathan Stohball. Se mai descoperă și alte probe, între care și lada cu bani, ascunsă în pădure. Nevinovăția lui Oprea e vădită, atunci când însuși Buturugă, înjunghiat în cărciumă de Oanță, se spovedește înainte de a muri și mărturisește în fața sătenilor crima lui Oanță și a sa.

Nichifor prinde pe Oanță și-l predă autorităților, iar Oprea e eliberat. Nichifor se căsătorește cu Anica și aduce la Scăeni și pe sora lui, Aglăia.

Autorul a urmărit ca prin desfășurarea firească a evenimentelor, să ne redede două fapte, foarte strâns legate între ele, și anume:

1) Ridicarea unui suflet nobil și înzestrat cu o voință puternică dea-

CONTRAVENIENȚI

LA LEGEA CIRCULAȚIEI

Șeful Biroului circulației D-I Comisar M. Mina a aplicat următoarele amenzi proprietarilor automobilelor cu No. 200, 5000 lei; No. 198, 3000 lei; No. 108, 2000 lei; No. 86, 3000 lei. Conducătorilor cu No. 200, 1000 lei; No. 204, 1000 lei, No. 115, 2000 lei.

Toți pentru viteză, fără felinare, fără No. de ordine, fără permise de conducere și circulație etc.

Politia Piatra-N. Biroul Circulației. Pune în vedere tuturor conducătorilor de automobile, că conform ordinului Prefecturii No. 5762, până la 20 Aprilie a. c. să depună la Poliție permisele de conducere provizorie obținute dela Prefectură.

Cei ce vor fi găsiți de la data de mai sus cu asemenea permise, vor fi dați judecării considerati ca fără permise de conducere, aplicându-se amenda de la 5000 la 20.000 lei.

Testamentul lui Petru cel Mare

Acei dintre noi cari știu ceva carte și cunoaștem istoria țării noastre și a celor de prin prejur ne este de multă vreme cunoscut gândul Rusiei de a ne cotoropi pământul Românesc și a-l face tot una cu țara moscovităilor.

Această încreare a Rusiei este veche și nici astăzi nu au renunțat la ea.

Marele împărat al Rușilor Petru I, a lasat cu limba de moarte prin testament scris ca Rusia să se întindă până la Constantinopol.

După acest testament s'a vorbit mult pe vremuri, în țara noastră, dar nimeni nu-l cunoștea. Întâmplarea a făcut ca neuitatul culegător de documente Th. Codrescu, să-l descopere și să-l dea publicității în anul 1892. Noi îl publicăm în întregime pentru ca să-și dea bine seamă cititorii de gândurile cotorpitoare ale vecinilor noștri.

Testamentul este făcut în anul 1874.

PETRU CEL MARE

În numele a Pre stinței și Nedis-părțitei Treimi, Noi Petru I către toți pogoritorii noștri și moștenitorii Tronului și guvernului a nației rosienescii.

Marele Dumnezeu, de la care avem existența și Corona noastră, luminându-ne și sprijinindu-ne, îmi iartă mie a privi pe poporul rosienesc, ca chemat a stăpîni în viitorime toată Evropa. Eu pui de temelie aceștii idei, că națiile Evropiene au agiuns cele mai multe într-o stare de vechime aproape de a lor cădere, sau că merg iale cu mare grăbire spre a lor cădere. — Urmează dar a fi iale

cu lesnire și fără indoială subjugate de un popor tânăr și nou — când acela va ajunge la întregimea creșterii sale, și va căpăta toată a sa putere. Eu privesc înălțarea popoarelor Nordului de a cuprinde țările Occidentului și a Orientului ca o mișcare periodică hotărâtă în scopurile pro-niei; care de asemenea au făcut a să renască și poporul roman, prin înălțarea barbarilor. Strămutările oamenilor ce lăcuiesc spre pol sunt ca umflarea riului Nil, ce vine la oare care vreme ca să îngrășă cu al său mîl glodul țărmurilor celor uscate ale Egiptului. — Eu am găsit pe Rusia un pârdeț, și o las un riu mare. Iar moștenitorii mei vor face-o mare întinsă, hotărâtă de a face să rodiască Evropa cea stărpită, și valurile ei să vor răvărșă peste toate stavelele ce s'ar ispiți nîscaiva mîni slăbănogite a pune în protiva lor, dacă însă urmașii mei vor ști a îndrepta direcția lor; pentru aceasta dar Eu le las lor instrucțiunile următoare, care li recomanduesc la a lor luare aminte, ca să le păzască cu statornicie.

§ I.

„A ține pe nația rosienescă neprecurmat într-o stare de războiu, spre a ave pe soldații ei pururea deprinși la războiu nelăsând-o a să răsuflă, de cât numai pe câtă vreme va cere trebuința de a aduce în mai bună stare finanțele statului, de a

supra mediului viciat în care trăia și vindecarea sa prin muncă în mijlocul naturii, căci „natura nu este dușmana omului! Ea este prietena lui cea mai bună, cea mai blândă, cea mai dulce... Dar trebuie omul s'o înțeleagă, s'o cunoască, s'o iubească și să și-o apropie” (Pag. 23). El trebuie să ducă „viața liniștită, cumpătată și înțeleaptă din mijlocul naturii” (Pag. 198) și

2) Triumful dreptății și pedepsirea celor vinovați.

La frumusețea fondului se mai adaugă și aceea a formei. Stilul lui Ion Gorun este sobru, dar comis; limba sa — atât în cuvinte cât și în topică — este curat românească. Pe lângă descrierea caracterelor, el ne mai redă și culoarea locală, atât de necesară la ridicarea valorii literare a unei bucăți.

Toate aceste calități fac din „Robinson în Țara Românească” unul din cele mai reușite romane ale literaturii noastre. George Juvaru

Inițiativă frumoasă

D-I Eduard Holban, membru în consil. comunal al orașului Piatra-N. și membru în delegația permanentă, a luat inițiativa să se formeze pe lângă primăria orașului un serviciu de asistență socială.

În acest scop d-sa a redactat un memoriu, prin care propune o serie de măsuri pentru adunare de fonduri.

D-sa speră să se poată aduna anual cel puțin 1.500.000 lei.

Iată mijloacele prevăzute de D-sa:

- 1) 25 % cota din taxa de spectacole.
- 2) Timbru de 0.50 bani pe pâinea de calitate întâi.
- 3) Timbru pe afisaj.
- 4) Timbre pe biletele la spectacole.
- 5) Taxa pe bauturi spirtoase.
- 6) Taxa pe jocurile în cluburi.

priface armile, și de a alege prilejul favorabil pentru a începe vre-un războiu; cu acest chip va face ca pacea să agiute războiului, și războiul să agiute păcii, în interesul întinderii Rusiei, și a înaintării ei în înflorire”.

§ II

„A chema prin toate putincoasele mijloace de la națiile cele învățate ale Evropei. Comandiri în vreme de războiu, și oameni învățați în vreme de pace, spre a face ca nația rosienescă să capete folosuri de la cele lalte nații, fără a perde nimic din ale sale proprii”.

§ III

„A să amesteca la tot prilejul în toate pricinile și dizbaterile din Evropa, mai vartos în acele din Germania, care fiind mai cu apropiare, o interesează mai cu samă”.

§ IV.

„A vâri vrazbă în Polonia, a hrăni în ea tulburări și necontenite zăluzii, ai câștiga cu bani pe acei mai puternici a ei, a ave înrăuriri la Diețele* lor, și a le cumpăra, spre a pute lucra și el la alegerile Crailor lor: ași face partizani în Polonia, și ai proteja, a viri oști rosienesci în Polonia și a le ține vremelnicește până la prilejul de a rămâne acolo pentru tot-deauna. Dacă puterile megieșite s'ar împotrivi, atunci să le impaci vremelnicește împărțind-o cu iale înapoi ceea ce li va fi dat.”

*) Adunarea generală a Poloniei.

PENTRU AGRICULTORI

Timpul întârziat în anul acesta pentru însămânțările de primăvară trebuie să îngrijoreze agricultorii și să-i silească să se pregătească, cât mai neîntârziat, pământul pentru sămânțele de ovăz și orz.

Pământul are acum destulă umiditate și căldura ce va urma acestor zile răcoase, va favoriza înălțirea și dezvoltarea repede a plantelor.

Cine va putea însămânța în primele zile în care va avea posibilitatea să intre pe ogor, poate nădăjdui la o recoltă bogată. Mai târziu după ce se evaporază apa din pătura arabilă, mai ales dacă va fi seceta și vânturi, însămânțările nu vor mai reuși așa de bine și recoltele vor fi cu mult mai mici.

Cine are ogorătura, adică arătura din toamna trecută, sau nu o mai are ci numai s'o grape și să semene cu mașina.

Arăturile de primăvară nu se fac adânci și cu cât primăvara e mai secetoasă, cu atât se fac mai în față.

Sămânța trebuie să fie curată, aleasă și pastrată în condiții bune. O sămânța alterată, murdară sau ușoară nu trebuie sămânțată. Curățirea și alegerea se face cu vânturatori și triare,

înca din timpul ernei, când se facerea și puterea de înălțare.

Camera de Agricultură în dorința de a pune la îndemână agricultorilor tot ce le trebuie pentru o cultură îngrijită, a cumpărat și da plugurilor 20 vagoane ovăz și 10 vagoane orz și orzoaică pentru sămânță; pe creștit până la vânzarea recoltelor.

Agricultorii mici cari n'au sămânță, se vor înscrie urgent și imediat la primăria comunei sau la Camera de Agricultură în cantitățile de care au nevoie, urmând a primi tot atunci bon pentru ridicarea seminței.

Cine are levoide de trifoi, este la D-l Mihai Corbu orice cantitate—la moșia Căciulești. Și se poate lua pe credit cu 50 Lei Kgr. în comptul Camerei Agricole.

Lucrarea vom avea în toamnă. Porumb de sămânță nu dăm decât acolo, unde ni se garantează, ca toți oamenii din sat, vor semăna porumb cinquantin.

Grabiți sămânțaturile de ovăz și orz. Grapați imaturile, lăntele și sămânțaturile de grâu, dacă vreți să aveți folos mult.

Econom. ȘT. ROMANESCU
Președintele Camerei Agricole

Polite Protestate

D. Oreșcov, Podoleni	12000 și 6000
Marcu Colțeci Piatra-N.	5000
Iosub Colu	2000. 5734
C. Roșca	15000
C. Mihută	5000
Th și Gh. Oprea B. Precista	3000
Ițic Ghidalesohn Piatra-N.	1000
D. Haimovici	1000
I. R. Georgescu Tarcău	1400
T. Tobias Buhalnița	5000 și 4077
Ana și Pavăl Chihaiia Piatra	19000
Maria și C- Zaharia Zănești	500
Avram Colomberg Piatra-N.	3000
I. Irinia Bistricioara	20000

A. Sopin Piatra-N.	4000
N. Ungureanu Borca	6000
Gh. Tobrea Broșteni	2 a 10000
Mendel Rotman și B. Abramovici	Piatra-N. 3500
Ilie Florescu Piatra-N.	7000
Gh. Georgescu Urlați (Prahova)	12500
Iftimie V. Isac Țibucani	12500
C. Gh. Luca Roznov	13000
Iftimie Țocu Podoleni	5000
Pincu David Bacești	24900

S'a pierdut un carnet eliberat de biroul populației locale, pe numele D-rei Aspazica Ionescu.

Este declarat nul și fără valoare, în mâinele oricui s'ar găsi.

§ V.

„A lua cât s'ar pute mai mult din hotarul Sfeziei, și a ști cum să facă ca însuși ea Sfezia să i deschidă războiu, spre ai găsi pricină de a o subjugă: pentru de a isprăvi însă aceasta, trebuie a dezbină pe Sfezia de Danimarca, și pe Danimarca de Sfezia, și cu luare aminte a hrăni rivalitățile lor.”

§ VI.

„A să însoți Prinții rosienesti totdeauna cu Prințese din Germania, spre a înmulți rudirea cu mai multe familii a ei, a apropia interesurile ei de a le noastre, și înmulțându-să influența noastră acolo, să se uniască ca de la sine la pricina noastră.”

§ VII.

„A căuta să câștige alianța de comerț a Englințerei, mai mult de cât ori a căriea alte Puteri, pentru că ea este o putere care are mai multă trebuință de Noi, la cele trebuitoare marinii ei, și care poate fi și cea mai tolositoare la dezvoltarea marinii noastre, a schimba chereșteana noastră și alte producturi a noastre, cu aurul ei, și a face ca neguțitorii și matroizii ei, să aibă cu ai noștri o neprecurmată înclinare, căci ei vor deprinde și ne acei ai nației noastre la navigații și la comerț.”

§ VIII

„A să întinde neîncetat către Nord pe marginea mării Baltice, și către Sud pe marginea mării Negre.”

§ IX.

„A să apropia cât s'ar pute mai mult de Constantinople, și de India, că acei ce va stăpâni acolo, va fi cel adevărat stăpânitoriu al lumii, deci trebuie a deschide neprecurmate războaie, când cu Turcia, și când cu Persia, a face tarsanale pe marea Neagră, pentru a lucra la corăbii.

A pune câte puțin stăpânire pe această mare, cum și pe marea Baltică—Acele fiind două poziții trebuitoare la izbândă întreprinderii noastre: a grăbi căderea Persiei, a străbate până la golful Persic, a restatornici de să poate prin Siria comerțul cel din vechime a Orientului, și al întinde până la India, care este magazia lumii.—Agiungând odată acolo, va pute atunci Rusia a se lipsi de aurul Englințerei.”

§ X.

„A căuta să câștige alianța Austriei, și cu băgare de samă a o ține în unire, ai sprijini în arătare zădarnicile ei închipuiri de a stăpâni ea după vremei Germania. Jar prin taină a întărta jaluzia Prinților Germaniei, în protiva ei.—A să sili să facă sau pe Austria, sau pe Germania ca să ceară ajutorul Rosiei, și a ave apoi asupra aceia un felu de protecție pregătitoare de a o stăpâni după vremei.

§ XI.

„A face de a să interesa curtea Austriei, ca să se izgoniască Turcii

Informațiuni

Colegul nostru de redacție. D-l C. N. Turcu, a avut zilele trecute, dureri suși pînă la parintele: cunoscutul pe calea Bistriței—N. Turcu. fost alăta vreme secretarul comunelor: Buhalnița, Bistricioara Bicaz, Ilangu, etc.

Transmitem colegului nostru și familiei sale sincerele noastre condoleanțe.

La Tg. Neamț—la câteva zile după sărbătorile Paștelor—studentimea județului nostru a organizat un festival urmat de dans.

Venitul net al acelui festival a fost de circa 20.000 lei.

Regretăm a nu putea publica o dare de seamă, amănunțită a festivalului, întrucât ea nu ne-a fost înmănată, până în prezent, de către d-l C. Dobrea—prietenul nostru care își luase, față de noi acest umil angajament.

Domnul Grigore Capșa, directorul liceului, ne roagă să publicăm că D-sa nu a fost consultat și nici nu ar fi consimțit să figureze pe lista alcătuită de național-țărăniști, în vederea alegerii comisiei de cenzori dela banca membrilor corpului didactic din localitate.

Ministerul comunică că unii pensionari nu pierd pensia dacă sunt retribuiți din bugetul orașului. Numai atunci sunt de condamnat când pensia lunară împreună cu leața lunară dată tot de stat, întrece retribuiția corespunzătoare ultimei funcțiuni ce a ocupat la data retragerii lor din funcțiune.

D-l Gh. Ciucan a fost suspendat din funcțiunea de primar a comunei Buhalnița, cu girarea intereselor comunei a fost însărcinat D-l Chirilă Ciucan actual membru în delegația permanentă.

D-l Gh. Vasiliu a fost suspendat

din funcțiunea de primar al comunei Dobreni, făcându-se vinovat pentru acte care ating ordinea și siguranța publică. Cu girarea intereselor a fost însărcinat d-l M. Ciobea.

În baza înțelegerii stabilite între Asistența Socială și Direcțiunea I. O. V. s'a aprobat să se predea lemne de foc la I. O. V. după cum urmează:

Câte 3 steri în mod gratuit invalizilor cu cel mai mare grad de invaliditate;

3 steri cu 50 la sută reducere din prețul tarifar la ceilalți invalizi, văduve și orfani de război de ambii părinți pe familii.

Lemne de construcție se vor da odată pentru totdeauna numai la invalizi cu gradul de invaliditate dela 80-100 la sută, în cantitate de 5 m. c. de fiecare în mod gratuit cu obligațiunea de a dovedi necesitatea construcției de case și atenanse.

Locuitorii din orașul Buhuși ne roagă să facem cunoscut d-lui Primar Podoleanu cum că răpa de lângă drumul ce duce la fabrică e gata să se surpe amenințând viața trecătorilor.

D-l Primar e rugat a lua urgente măsuri.

Locuitorul Avram Bogheș, din satul Leanca, a ucis pe tatăl său I. Barbatu pentru a-l jefui de suma de 10.000 lei ce credea că are asupra lui din vânzarea unor vite.

Mare fu surprinderea firosului criminal, când a constatat că în chimir nu se găseau decât 64 lei.

Vroind să dispară cadavrul l'a aruncat în apa Bistriței, de unde a fost pescuit.

§ XIV.

„Dacă amândouă acele curți vor refuza acea propunere a Rosiei, care nu este nici cum de crezut, atunci ar trebui să știe cum să împarte între ele gâlcevirea, și a le face să se slăbiască una pe alta, când apoi Rusia folosindu-să de un prilej hotărâtoriu, va năvăli asupra Germaniei cu oștile sale cele pregătite, pornind tot odată și două flote mari, una de la marea Azof, și alta de la portul Arhanghel, încărcate cu cete de asiatici, și însoțite spre apărarea lor cu flotele înarmate de la marea Neagră, și de la marea Baltică, care trecând pe la marea Mediterană, și pe la Ocean, vor năpădi, pe de o parte ele în Franța, în vreme când pe de altă parte va fi Germania năpădită.—Acele două țări biruindu-să, ceialaltă apoi parte a Europei, va trece lesne și fără nici o împotrivire, su jugul Rosiei. Așa să poată și așa trebuie a să subjugă Europa.”

PETRU ÎNTĂIU

ATENEUL POPULAR

Comisiunea cenzorilor, verificând situația financiară a ateneului, Popular din Piatra-N. a constatat:

La veniturii 80.647 lei

„ cheltueli 77.047 lei

excedent: 3.600 „

Cheltuelile de mai sus au fost făcute în scopul cumpărării unui pian, care a costat 72.000 lei.

De mai mai o a Tomii

Afară, vreme apăsătoare de început de iarnă. Pe străzi norioase, călîni costelivi deapănă, trăgînd la caruțe, în cari tatăl își aduce la școală, copila, care stă singurîta alături, îmbrăcată sărăcoios.

Înăuntru, restaurant-cafenea. Pe pereții afumați, poze ultra-moderne contrastează urt cu interiorul, mult înăpotat. La câteva mese în fața cestilor de cafea, cari stau în echilibru pe muncuri de țigari, turtite pe farfurițele respective, în lipsă de servituriere, spun palare *tipi*, în cari găsești o plăcută confirmare a erolilor din orașele de provincie, descriși în romane.

E Duminea soroce!ă unei adunări a învătătorilor din județul nostru, în oraș.

Au intrat și s-au așezat la o masă, o persoană de sex bărbătesc și două de sex contrar. După vorbă, bănuiesc că una din cele două din urmă, e soția primei persoane.

El e îmbrăcat aproape corect, dar în picioare poartă cisme. Gîșul este-tic-civilizator, porînd dela cap, s'a oprit la genunchi, neptînd înainta mai jos, datorită inerteii de provincie.

Ea poartă pălărie cenușie, care pare a fi suferit transformările modei, din, cel puțin, ultimii trei ani.

Sosete *bătăi*.

El Mie adă-mi o *ciorba*.. (adresându-se persoanei feminine, pe care o bănuiesc soție) Tu ce mănîci ?!

Ea (cître *băiat*, după o tăcitură înțelegere de o clipă, din ochi, cu soțul).. Am văzut macaroane... Adă-mi o porție de macaroane...

Persoana a treia. Nimic..

După un sfert de oră, plata.

El. Cât costă *ciorba* ?

Băiatul. 12 lei.

Ea. Dar macaroanele ?..

Băiatul. 15 lei.

Ea. Ei, aste-i.. Așa de mult ?! Mai pun 5 lei și iau un chilogram...

La masă, nu s'a servit nimic. Nici vin, nici bere, nici apă. Toți trei pleacă.

La geamuri transpirate, plînge primăvara, în picuri toamnațee de rouă, cari se preling pe sticlă, la vale, și se lăcăcă în lămnul ramei.

*

Frînturi de gânduri mi au rămas în minte în urma celor trei persoane, cari au ieșit pe ușă.

Pînă la o anumită vîrstă, tînărul ori călă judecaltă ar avea, stropoște cu noroi conveniențele sociale și arunca praful în ochii opiniei publice.

Cel mai feridit demitliu, pentru fericierea lui (și fericirea lui este convăltuită cu iubita, care e o ființă, care n'are nimic comun cu pămîntului) este o colibă sărăcoasă, retrasă de lume. Se vor hrăni cu rădăcini și porzile...

Dar oricît de superior ar fi el, n'a făcut decât să cadă victimă conveniențelor sociale, alinate, în secret cu visul iluzoriu. Dragostea se evaporază și opinia publică îi excită orgoliul de bărbat, amețit de lașă poezie.

Se naște dorința de "a fi în rînd cu oamarii".. Și tragedia începe.. Tragedia, care era la început de tînărul cu "cubole", în lîngurite de *ciorba*, cu ochii în farfurie...

Cînd au ieșit tacuți, nicioană din cei trei, n'au salutată lumea, care rămăsese la restaurantul-cafenea, cu poze ultra-moderne, pe pereții afumați...

Deocîta, mulți din tinerii, cari au depășit feticul, vîrstă *periculosă*, se încercă tîrziu sau de loc.

În cazul iluzoriu de pînă la 20 de

ani, s'a transformat în mulțumirea de a-și vedea soția îmbrăcată corect, într-un curvânt, în putință de a-i satisface capriciile, în înțelegime. Căci el a învîțat, că iubita, care un moment, a aderat inconștientă la renunțările la impunerea societății, se trezește imediat din letargia pe care o întreține, un moment, *ubivica*...

Se întîmplă uneori și altceva. Ea fiind suflet înțelegător, pricepe tragedia soțului și, mai greu la început, mai ușor apoi din obișnuință, se complice în această renunțare. Tragedia soțului se dublează atunci prin sacrificiul ei... (red că ar fi cazul celor doi, cari au ieșit din restaurantul-cafenea fără să salute).

Îmi rezerv *condiționalul*, deoarece nu sunt sigur că *cei doi* erau suflete *superioare*.. Căci manifestările cazurilor expuse de mine sunt, din nefericire, a-celăș și la sufletele simple și la cele superioare, dar obișnuite cu resemnarea.

Ipoieza mea e întemeiată.

Vedor

Cîntece din popor.

Dare-ar Dumnezeu o ploaie,
Să se facă tot șiroaie,
Să crească vîlcelele,
Să se spele relele.

Dare-ar Dumnezeu un vînt,
Să rămîne pe pămînt
Numai verde pașite,
Numai dulce dragoste.

Cine'n lume a văzut
Lucru ne mai auzit:
A trăi și a nu muri,
A fi viu și a nu iubi,
A iubi și a nu dori!

Cine n'a iubit sub soare
Nu știe dorul unde n'floare,
Nu ști jalea ce ajunge,
Nici durerea cum străpunge.

Cine n'are drag în lume
N'are la popă ce spune.

Bine-i stă la cer cu lună,
Ca și mîndrei cu cunună,
Bine-i stă la cer cu stele,
Ca și mîndrei cu mîrgele.

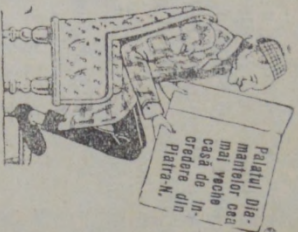
Cern-i mare, stele-s multe,
Și mai mari și mai mîruntie,
Dar ca luna
Nu-i nici una,
Ca luna de lînușă
Și ca mîndra de frumoașă.

Multe stele sunt pe cer
Care toate'n zîd pier,
Și mai mari și mai lînușă,
Nu-s ca mîndra de frumoașă,
Cășa merge de frumos
Gîndești că scrie pe jos.

Bade al meu tînăr copil,
Măndru ca un trandafir,
Cînd îl vîd seara la poartă
Păcă-i ruje 'ntourată:
Cînd îl vîd seara pe lună
Păcă-i floare din cunună,
Cînd îl vîd seara pe stele
Păcă-i cruce de mîrgele.

Frună verde măi mustos,
Drag-mia fost omul trumos,
Și călare și pe jos,
Ca și noaptea-i lînușos.

"PALATUL DIAMANTELOR"
A. ARONOVICI Str. L. Catargiu No. 22 PIATRA-N.

Concesionar exclusiv P.

județului Neamț

Fiat

seccii speciale de Biciclete,

Motociclete și Pathefoane

Bijoutier și Ceașornicar

MAI EFTIN
CA ORI UNDE

MAI EFTIN
CA ORI UNDE

IMPRIMERIA
JUDEȚULUI
NEAMȚU

STR. ALEXANDRU
CEL BUN No. 32

Renovată cu litere și mașini noi
:-: aduse direct din străinătate :-:

EXECUTA LA
TIMP și CURAT

IMPRIMATE
CU PREȚURILE CELE MAI EFTINE

IOAN MATASĂ

AVOCAT

Str. Petru-Rareș No. 49 Piatra-N.

A apărut cartea „Constituțiunea
României mari lămurită pe înțelesul tuturor”, scrisă de d-l avocat Ion Matasă.

E o lucrare folosită ori căru știtor de carte, ori cine trebuie să cunoască legile cari stau la temelia statului nostru.

Costul unui exemplar este 120 lei și se poate comanda de la Imprimeria Județului Neamț, Piatra-N.

IOAN TURNEA

AVOCAT

Strada Cuza Vodă No. 240 Piatra-N.

Dr. AL. COMANIȚA
MEDIC PRIMAR DE SPITAL
Consult 3 — 5 p. m.

clitii și
Răspândiți

Ziarul „AVANTUL”

Nu cumpărați nimic
până ce nu vizitați

MAGAZINUL DE COLONIALE, DELICATESE și BAUTURI SPIRTOASE

VASILE COMAN

Piatra-N. Strada Alexandru cel Bun

(vis-a-vis de Banca de Credit)